

Univerzita Karlova v Praze

3. lékařská fakulta

ROZHOVOR SE SESTROU PAMĚTNICÍ

Semestrální úkol z předmětu Teorie ošetřovatelství I.

Vypracovala:

Kamila Abdikarimová
BVO, 1. ročník, 1.skupina

Astrid se narodila v Západním Norsku, v kraji Vestland, v roce 1948, v malém hezkém městečku Voss. Velice krásné město s nedotčenou přírodou. Nedozírná a drsná horská tundra s tisíci čtverečních kilometrů hebkých koberců mechů a lišejníků. Rozhledy zde představí mohutné a rozeklané vrcholky hor, průzračná jezera, vysoké vodopády a do pevniny hluboce zaříznuté fjordy.

Byla Astrid se do svého rodného města zamilovaná a nikdy ho nechtěla opustit. Vystudovala střední školu, ale hned po maturitě nešla studovat vysokou školu, protože nevěděla jaké profesi by chtěla věnovat svůj život. Rozhodla jít pracovat jako pomocník do dětského domova pro děti se zdravotním postižením různého stupně. Byli tam většinou děti z rodin kde rodiče nebyli schopné se o ně postarat, ať už to je z jakéhokoliv důvodu. Astrid působila v dětském domově spíše jako aktivizační pracovník a velmi ráda trávila čas s těmi dětmi. Oni byli za to hrozně vděční, že za nimi někdo přijde a podniká s nimi nějaké aktivity: deskové hry, čtení, tvoření, vycházky do přírody, povídání, malování, hra na hudební nástroj, speciální sportovní aktivity. Bylo to všechno pro ně nejenom zábavou, ale i psychologickou pomoci. Astrid vždycky chtěla pomáhat lidem, ale nevěděla, jakým směrem jít. Díky této práci se rozhodla stát zdravotní sestrou, protože ve zdravotnictví může člověk pomoci nejvíc.

Doba, ve které se Astrid narodila byla velmi těžká, protože to byla doba poválečná, kdy se potřeba v ošetrovatelském personálu byla velice akutní, a to především kvůli potřebě ošetřovat vojáky zraněné během 2. světové války. V době války se neotevíraly nové školy a byla pozastavena činnost profesních organizací. Po válce se naléhavě zvýšila poptávka po kvalifikovaných ošetrovatelkách a tak se začaly postupně otevírat ošetrovatelské školy po celém světě. V jedné z nich pak vystudovala obor ošetrovatelství i Astrid (FYLKESSJUKEHUSET PÅ VOSS).

V roce 1969 začala studovat obor ošetrovatelství (HJELPEPLEIARKURS) ve FYLKESSJUKEHUSET PÅ VOSS. V tu dobu město Voss ještě nebylo úplně zrekonstruováno po válce a zůstala tam pouze jedna budova pro budoucí a stávající zdravotníky. Čili FYLKESSJUKEHUSET PÅ VOSS sloužila i jako univerzita, i jako nemocnice z roku 1963 do roku 1988.

Doba, ve které Astrid začala studovat obor ošetrovatelství na vysoké škole stále vyžadovala větší počet zdravotního personálu, a to především zdravotních sester. Z toho důvodu doba studia trvala pouze jeden rok.

Studenti měli málo teoretických předmětů, ale velké množství předmětů praktických. Z nich nejoblíbenějším pro Astrid byl předmět zvaný "Zdraví", což bylo kombinací dvou vědeckých disciplín: anatomie a fyziologie.

Po promoci začala Astrid pracovat na chirurgickém oddělení jako zdravotní sestra. Pracovní den začínala od 7 ráno a končila až v 7 večer, z toho 2 hodiny měla přestávku. Každý svůj den začínala asistencí zdravotnímu lékaři při lékařské vizitě. Měřila pacientům krevní tlak, pulz, kontrolovala příjem léků pacienty. V pracovní náplni Astrid bylo i vedení lékařské dokumentace. Zabíralo to hodně času, protože se to všechno psalo ručně.

Během své práci Astrid potkala spoustu různých pacientů, které ji nějak ovlivnili a které se jí svým způsobem vryli do paměti. Jednoho z nich však pamatuje nejvíce. Jednou do nemocnice, ve které Astrid pracovala přivezli pacienta po vážné dopravní nehodě, který se dostal do kómatu. Mnoho měsíců ten muž byl pacientem Astrid. Po několika měsících se probudil z kómatu a první co řekl bylo její jméno, i když se oni nebyli seznámeni a nikdy se před nehodou v životě neviděli.

Po několika letech se Astrid vdala a později se jí narodilo první dítě a po roce další. Z toho důvodu musela Astrid z práce na několik let odejít a věnovat veškerý svůj čas rodině. Ale i v tu dobu občas chodila do své nemocnice vypomáhat, když v tom byla potřeba.

Podle Astrid se práce zdravotní sestry hodně změnila. Za prvé doba studia sester. V současnosti studium trvá čtyři roky. Z toho dva roky teorie a dva roky praxe. Za druhé způsob vzdělání sester. Dříve odborné předměty učili studentům ošetřovatelství lékaři. Teď už lékaři na zdravotnických školách moc nevyučují. Za třetí se změnil způsob práce. Je spousta nových technik a postupů léčení a ošetřování. Sestry již nemusejí všechno obíhat a pořád kontrolovat, protože jsou na odděleních různé přístroje, které hlídají pacienty. Za čtvrté dříve umíralo daleko víc lidí, protože nebyly léky, postupy ani přístroje, jaké mají nemocnice dnes.

Dle Astrid by hlavně měl člověk mít chuť pomáhat lidem, aby mohl dělat zdravotní sestru. To je to nejdůležitější. Je potřeba také mít schopnost nechat své problémy za dveřmi nemocnice a věnovat se pouze pacientům celou pracovní směnu. Sestra musí také mít trpělivost, snášenlivost, a empatii. V neposlední řadě nesmírně důležitých vlastností zdravotní sestry je zodpovědnost. Každá budoucí zdravotní sestra by si měla uvědomit, že u mnoha sesterských úkonů není možná "oprava". Vždy jde o službu, u níž nepovažujeme chybu za přijatelnou a omluvitelnou.

Práce zdravotní sestry je velice náročná. Profese zdravotní sestry vyžaduje vysokou kvalifikaci a znalosti. Ale jenom znalosti a dovednosti opravdu nestačí. Sestra musí být sociálně kompetentní. Musí se umět vyrovnat s bolestí a smrtí a být oporou rodinám, které ztratili své blízké. Musí v sobě pořád hledat energii. Zdravotní sestra by se neměla k pacientům přistupovat jako k jednomu z mnoha. Měla by mít skutečný zájem o to, jak se cítí. Každý

den je sestra mezi bolestí a utrpením. Pacienty jsou často v depresích. Musí sestra z toho pacienty nějak dostat a pomoci jim.

Kromě psychické zátěže je sestra vystavena i fyzické zátěži, která může mít různou míru, a to především na charakteru oddělení, kde pracuje. Manipulace s imobilními pacienty, dlouhodobé stání, vynucené polohy, směnnost, statické zatížení. Vše řadí povolání všeobecné sestry mezi rizikové práce s dopadem na její zdraví.

Jak se plyne z celého rozhovoru na zdravotní sestru jsou kladeny vysoké požadavky při plnění pracovních povinností, na její osobnost, dovednosti a celoživotního vzdělání, říká Astrid. V záplavě povinností by ale neměla sestra nikdy zapomínat sama na sebe, umět relaxovat, odpočívat a najít si kompenzační mechanismy, které povedou k odpočinku, nabrání energie a odstranění napětí.

Ale ta práce se za to opravdu stojí. Ten pocit, když vidíš, že pacient odchází šťastný, nebo je mu lépe je neuvěřitelný! Zdravotní sestra není jenom povolání, ale je to poslání... Poslání sloužit lidem.